

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**]

Med disse bemærkninger skal jeg forelægge forslaget til det høje landstings videre behandling.

Alfred Kristensen: Som den højtærede minister allerede har bemærket, startede det foreliggende lovforslag som et socialdemokratisk forslag i folketinget for ca. 3 måneder siden. Af folketingsbetænkningen fremgår, at det har været underkastet en meget grundig behandling, og der er da også sket meget væsentlige ændringer i forslaget, idet aktieselskabslovens § 45 nu får ikke mindre end 3 underparagraffer, som nærmere uddyber det, som er tanken med lovforslaget, nemlig klart at fastslå, at udlån af aktiekapitalen ikke kan finde sted til aktionærer o. s. v. Det synes at være ganske oplagt efter den højesteretsdom, som allerede er omtalt, at man trænger til denne klaring i selve aktieselskabsloven, og jeg skal anbefale forslaget til hurtig behandling her i tinget.

Jeg har ganske vist bemærket i dagspressen, at man har opfordret det høje landsting til at sabotere dette lovforslag. Det er den slags ting, man kan komme ud for, men som tinget selvfølgelig ikke bør tage noget hensyn til. Når stillingen er den, at lovforslaget er så grundigt behandlet og har opnået enstemmig tilslutning i det andet høje ting — bortset fra et par medlemmer, som er brudt ud, af hvilken grund er jeg ikke rigtig klar over —, er det givet, at vi må gennemføre forslaget her og dermed skabe den klarhed, som har manglet, en klarhed, som det er nødvendigt at få tilvejebragt.

Jeg anbefaler som sagt forslaget til hurtig og velvillig behandling.

Villemoes: Da vi for over 20 år siden havde den gældende aktieselskabslov til behandling her i rigsdagen — jeg havde den ære at være medlem af det udvalg, der var nedsat af det høje landsting, og der er vist enkelte andre medlemmer tilstede, som også var med dengang —, udførte vi dette arbejde så omhyggeligt som på nogen måde muligt. Der var selvfølgelig mange ting, som det var vanskeligt at blive enig om, men vi kom så vidt, at vi fik en lov vedtaget — jeg tror enstemmigt. Landstinget foretog en del ændringer, og daværende handelsminister Hauge var enig med landstinget om disse ændringers formålstjenlighed; forslaget gik så tilbage til folketinget og blev endelig vedtaget der, hvorefter det blev ophøjet til lov. Hvis jeg ikke tager meget fejl, har man ikke haft forslag om

ændringer i denne lov fremme i de mellem-liggende år, bortset fra en ganske lille ændring, som var foranlediget af et andet lovforslag, men den var ikke af principiel natur.

Man må selvfølgelig erkende, at i det øjeblik, en lov har virket i 20 år — det var i april 1930, vi efter en hel vinters behandling vedtog loven —, kan der være sket forskelligt, som kan danne baggrund for, at man overvejer, om rettelser er påkrævet, og nu har man altså fundet dette punkt frem. Jeg må sige, som jeg tror den højtærede handelsminister ved en lejlighed har sagt i folketinget, at det er jo muligt, at vi en dag i en ikke for fjern fremtid bør optage aktieselskabsloven til revision og ajourføring efter tidens krav, men nu har man imidlertid ment, at man ville pille en enkelt ting ud. Det har man haft meget svære fødselsveer med i det andet høje ting, idet man er indgået på et kompromis og har ændret det forslag, som var fremsat af socialdemokratiske medlemmer derovre.

Jeg er ikke kommet helt til klarhed over, om de ændringer, der indføres med de tre nye paragraffer, §§ 45 a, 45 b og 45 c — jeg synes nu, de godt kunne have stået i een paragraf, men det er et underordnet spørgsmål —, er sådanne, at der ikke mere er nogen tvivl, men skabt fuld klarhed; der kunne måske være noget, som man kunne frygte ville komme til at virke dårligt. At der foreligger et problem, kan jeg godt gå med til, men jeg kan også tænke mig, at det, der her er bestemt, muligvis kan indeholde mange tvivlsspørgsmål, og i hvert fald vil jeg forlods mene, at bestemmelserne kan danne baggrund for omgæelser, som man ikke havde tænkt sig. Og det er jo ikke rart at vedtage love, om hvilke man på forhånd næsten ved, at de kan omgås, uden at der kan gribes ind. Jeg er ikke helt sikker på, at fortolkningen af det, der nu er vedtaget i det andet høje ting, er af en sådan art, at det ikke bliver nødvendigt at få domme, højesteretsdomme, for at komme til endelig klarhed over reglerens rækkevidde.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Alfred Kristensen i, at vi i det høje landsting selvfølgelig ikke kan sabotere dette — så lidt som noget andet — lovforslag, men vi har jo endnu et tokammerssystem, og vi har derfor også ret til at se på tingene. Det, jeg vil konkludere i, er, at vi i alt fald ikke kan acceptere lovforslaget, som det er, uden udvalgsbehandling. Jeg har også hørt en enkelt røst fra provinsen om ønske om at få foretræde for et eventuelt landstings-